

Bayer Zsolt: A szerbek igazsága

2023 június 02. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Legalább mi legyünk észnél, és ne üljünk fel a nyugati provokációknak!

Nézzük el?ször a szikár tényeket:

„2008. február 17-én, miután a belgrádi kormánnyal és a koszovói albánokkal hónapokon át folytatott tárgyalások megbuktak, a területet de facto katonai ellen?rzése alatt tartó Amerikai Egyesült Államok és az Európai Unió többségének támogatásával és az EU képvisel?ivel egyeztetve Koszovó kikiáltotta függetlenségét Szerbiától. A tartomány egyoldalú függetlensége egyes értelmezések szerint sérti az ENSZ BT 1244-es határozatát, amely 1999. június 10-én elismerte az akkori Jugoszlávia – amelynek a mai Szerbia a jogutódja – területi egységét. Szerbia és annak f? támogatója, Oroszország, valamint a világ országainak egy része jelenleg nem ismeri el önálló államként […].”

„2014-ben a Krími Autonóm Köztársaság orosz vezet?i kinyilvánították az úgynevezett Krími Köztársaság függetlenségi szándékát Ukrajnától, amit egy vitatott legitimitású népszavazás március 16-án nagy többséggel meger?sített. Orosz közlések szerint a népszavazáson részt vev?k 95,7 százaléka tette le voksát az Ukrajnától való elszakadás mellett, míg a maradásra csupán 3,2 százalék szavazott. Valamivel több mint egyszázaléknyi szavazat érvénytelen volt. Március 16-án, a népszavazási eredmények közzététele után, Vlagyimir Putyin elnöki rendelet értelmében »figyelembe véve Krím népeinek akaratnyilvánítását a 2014. március 16-án tartott referendumon« Oroszország szuverén és független államként ismerte el a Krími Köztársaságot, amelyen belül Szevasztopol város különleges jogállással rendelkezik. Március 17-én az elnök a moszkvai Kreml György Termében soron kívüli beszédet intézett a parlament mindkét házához a félszigetnek és Szevasztopol városának az Oroszországi Föderációhoz csatlakozása iránti kérelmével kapcsolatban. Március 18-án az orosz elnök jóváhagyta Krím csatlakozását célzó szerz?déstervezetet.”

Jó és hasznos ezeket így egymás után elolvasni, mert így látszik csak igazán, hogy a Nyugat – s benne els?sorban a hanyatlásnak indult birodalom, az Egyesült Államok – szerint amit szabad Jupiternek, azt nem szabad a kisökörnek. De mivel itt nemzetekr?l, országokról, nemzeti szuverenitásokról és emberi sorsokról van szó, fogalmazhatunk nyugodtan sokkal szigorúbban, ebben az esetben az helyénvalóbb. Vagyis: ha a Nyugat és benne az Egyesült Államok úgy dönt, mert vélt vagy valós érdekei szerint úgy tartja jónak, akkor bárhol, bármelyik – az adott területen többségben lév? – kisebbség kikiálthatja egyoldalúan a függetlenségét és megkaphatja a saját hazáját, míg máshol ugyanez nem jár az ugyanolyan státusú kisebbségnek.

A Nyugat és az Egyesült Államok már a kilencvenes években elhatározta, hogy megbünteti Szerbiát és a szerbeket. S nem volt elég Jugoszlávia széthullása, az Egyesült Államok terrorbombázásokat hajtott végre Szerbia ellen, amihez semmilyen felhatalmazása nem volt senkit?l, de hát az Egyesült Államoknak ilyesmire nincs is szüksége. Az Egyesült Államok a világ bármely pontján elkövethet bármit, a legaljasabb, legocsmányabb hódító háborúkat, nyers érdekérvényesítéseket, gyarmatosításokat, „demokráciaexportokat”, független, szuverén országok belügyeibe való beavatkozásokat, Koreától és Vietnamtól kezdve Irakon, Szírián, Afganisztánon át egészen Jugoszláviáig (Szerbiáig) és Koszovóig. Az EU és a NATO pedig kussol és asszisztál ezekhez a gazemberségekhez és emberiség elleni b?ncselekményekhez, persze csak akkor és addig, ameddig semmi tétje nincsen, mert ha például Srebrenicánál kellett volna megvédeni éppen a szerbekt?l a muszlim bosnyákokat, akkor az ott állomásozó nyugati er?k a hollandok vezetésével gyáván félrenéztek és elmentek onnan, történjen, aminek történnie kell alapon.

Az, hogy az albán többség az Egyesült Államok és az EU bábáskodásával egyoldalúan kikiálthatta függetlenségét és elszakíthatta Koszovót Szerbiától, égbekiáltó gazemberség, és nem az albán kisebbség (ott többség) részér?l els?sorban, hanem az Egyesült Államok és az EU részér?l. S hogy mindezek után a krími orosz többség népszavazáson kinyilvánított akaratát pedig ugyanezek nem ismerik el, és az oroszok és Putyin agressziójáról merészelnek pofázni – ismétlem: Koszovó árnyékában! –, az ugyanennek az égbekiáltó gazemberségnek a folytatása.

Mindezek tisztázása után és mindezek figyelembevételével kell megvizsgálnunk a mostani koszovói helyzetet. A legjobb ilyen esetekben mindig az ellenzéki média hangját figyelni, mert azokból az Egyesült Államok és Brüsszel legsötétebb, legaljasabb, legfarizeusabb hangja szól hozzánk.

Nézzük a koszovói eseményeket a 24.hu tálalásában:

„Húsz magyar KFOR-katona sérült meg, többen közülük súlyosan, amikor a koszovói Zvecsánban összet?zés tört ki a tiltakozó szerbek és a rendet fenntartani akaró magyar KFOR-katonák között, írta meg el?ször a Hvg.hu diplomáciai forrásokból származó értesülései alapján. […]
A szerbek tiltakozása pénteken kezd?dött, amikor Zvecsán, Leposzavics és Zubin Potok újonnan megválasztott, albán nemzetiség? polgármesterei megpróbálták elfoglalni hivatalaikat. A helyi szerbek nem akarták beengedni az önkormányzati épületekbe az új polgármestereket, mert nem értenek egyet azzal, hogy a többségében szerbek lakta településeket albánok vezessék, olyan emberek, akiket nem ?k választottak meg.

Április 23-án négy észak-koszovói településen tartottak el?re hozott polgármester-választást, mert a települések vezet?i novemberben egy Szerbia és Koszovó közötti vita miatt lemondtak. A szerbek többsége bojkottálta az el?re hozott választást, így a részvételi arány 3,47 százalékos volt, és a leadott szavazatok alapján a településeket a jöv?ben albán polgármesterek vezetik majd. Sem a helyi szerbek, sem Belgrád nem tartja elfogadhatónak, hogy az ilyen alacsony részvétel és a szerbek bojkottja mellett lezajlott választást Pristina és a nemzetközi közösség is legitimnek nevezte.

Koszovó 2008-ban kiáltotta ki függetlenségét Szerbiától, de Belgrád ezt azóta sem hajlandó elismerni, és továbbra is a saját, déli tartományának tartja a többségében albánok lakta területet.”

KFOR-er?k kötelékében szolgáló magyar katonák sérülnek meg a koszovói szerbek zavargásai miatt. Ez az egy mondat maga az álom az Egyesült Államoknak és Brüsszelnek, hiszen túlságosan jóban vagyunk Szerbiával, éppen ideje ezt a jó viszonyt (is) szétbarmolni. Na de miért is törtek ki zavargások a koszovói szerbek között? Azért, mert még az észak-koszovói, szerb többség? (csaknem százszázalékos többség?!) településeknek is albán polgármesterei lesznek. Ugyanis a szerbek által bojkottált és így háromszázalékos részvétel? (!) „választásokon” „megválasztották” azokat az albánokat a szerbek nyakára. Nem elég nekik, hogy egyszer?en kirántották alóluk a hazájukat 2008-ban, most még annyi joguk sincs, hogy saját polgármestereik legyenek.

És az Egyesült Államok és Brüsszel természetesen elismeri legitimnek a háromszázalékos részvétellel lezajlott választásokat, miképpen fanyalognak, amikor hetvenszázalékos részvétel mellett kétharmaddal gy?z a Fidesz–KDNP, fanyalognak, amikor óriási részvétel mellett (mégis) gy?z Erdogan. Ilyenkor mindig el?kerülnek a „jogvéd?k” és a megfelel? NGO-k, hogy elmondják aggályaikat a választások tisztasága miatt, ilyenkor mindig mindent összekennek önmagukkal, hogy mást nem is tudnak elérni, de legalább jó büdös legyen – de a koszovói szerbek jogai kit érdekelnek? Szerbia függetlensége és szuverenitása és területi sérthetetlensége ugyan kit érdekel?

Az Egyesült Államoknak és Brüsszelnek az a (vélt) érdeke, hogy a Balkán örökre puskaporos hordó maradjon, és majd ?k elhalászgatnak a zavarosban.
Zavargások vannak Koszovó szerb többség? északi városaiban. A zavargások oka egyértelm?, és amit a szerbek sérelmeznek, az teljesen jogos. Egyes beszámolók szerint a koszovói albán rendfenntartó er?k éles l?szerrel l?ttek bele a tüntet? szerb tömegbe. Ha a magyar rend?rök lefújják egy kis könnygázzal az ?ket provokáló hülyegyerekeket, akkor világraszóló botrány van és az „emberi jogok sárba tiprása”. Ha albánok lövik éles l?szerrel a szerbeket az amúgy jogtalanul t?lük elvett Koszovóban, akkor nincs semmi látnivaló, mindenki menjen a dolgára.

Soha, senki sem fog tör?dni a szerbek jogos követeléseivel (remélem, mi igen). A zavargásokban magyar katonák is megsérültek. A szerb hadsereget a határra vezényelték. Az Egyesült Államok és Brüsszel összes gazembere dörzsölgeti a tenyerét.

Itt tartunk most. Legalább mi legyünk észnél, és ne üljünk fel a nyugati provokációknak. Most ne hagyjuk, hogy a szerbekkel is összeugrasszanak bennünket.

Utóirat: A románok nekiállnak hisztériázni, amiért köztársasági elnökünk részt vesz a csíksomlyói búcsún, majd kiposztolja a székely himnusz egyik sorát, amelyet odafönt a nyeregben sok százezer magyar zarándok énekel.

Tegye fel a kezét, aki szerint a román kormány magától hisztériázik! Persze tudnak ?k maguktól is teljesen értelmetlenül teljesen hülyék lenni, de még inkább, ha odaszólnak nekik, hogy ez a dolguk. És nekik most az Egyesült Államok és Brüsszel diktál. Azoknak a gazembereknek pedig az a (vélt) érdekük, hogy mi minden szomszédunkkal rosszban legyünk. Ezt is kéretik mindig figyelembe venni.

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Ajánló